

Vesel priteče domov, zmagoslavno položi spričevalo na mizo in celó zavpije: „Skoraj same ene!“

Doma so pa dobro poznali Tončkovo pridnost. In so se nemalo začudili. Celo o tem se je govorilo, da se je gospod učitelj zmotil. Mislil je morda, da piše spričevalo komu drugemu.

Ali tisti večer je bilo dognano, da ni nobene zmote. Sosedovi otroci so povedali Grivarjevi Miciki, da je v šoli nekaj „po novem“ in da naj le Tonček pove, kako in kaj. Micika je pa šla in tega ni povedala samo Tončku, ampak tudi staršem.

Tako je menda le res, kar so že stari trdili: Ena je, ali te mačka opraska ali maček.

P. Krizostom Sekovanič:

Zgodba o dragoceni japonski vazi.

(Dalje.)

Pred davnimi, davnimi leti je živel v Indiji kralj Halkar, ki je imel v svoji kraljevi palači prekrasno japonsko vazo. Pol kraljestva je dal zanjo, tako draga in ljuba mu je bila. Imel jo je shranjeno v svoji prestolni dvorani, ki je bila opremljena z največjim sijajem. Tla v tej dvorani so bila iz belega mramorja, strop pa iz čistega srebra; ob straneh so visele bogate svilnate preproge z dolgimi zlatimi resami. Za zavesami so se noč in dan sprehajali straž-

niki Halkarjeve kraljeve garde in čuvali dragoceno japonsko vazo, ki je stala sredi dvorane na zlati mizici.

Bila pa je ta vaza zares velika umetnina. — Na zgornji in spodnji strani je bila okovana z zlatimi okrasami in posuta z najdražjimi biseri. Kadar jo je objelo solnce s svojimi žarki, je zažarela v taki luči, da je jemalo človeku vid.

Nič čudnega torej, če se je Halkar, indijski kralj, oklepал to umetnine z vso dušo in vsem srcem. Vsak dan je romal k njej s svileno rutico v roki in obrisal to dragoceno posodo na notranji in zunanji strani, da bi tudi en sam prašek količkaj ne zastrl njenega sijaja.

Imel je pa kralj Halkar sina. Štiri in dvajseto leto svojega življenja je že izpolnil, in zahotelo se mu je krone in žezla. Vedel pa je mladi princ dobro, da ne bo dobil vladarske oblasti v roke, dokler živi njegov oče. Sklenil je torej, da ga sam konča. Toda kako? Ako bi storil to javno, bi se dvignilo ljudstvo zoper njega. Ne kaže torej drugače, kot da umori očeta na zvit način.

Bilo je prekrasno pomladno jutro. Kralj Halkar se je sprehajal po grajskem vrtu in ogledoval lepe cvetice ob stezicah ter zadovoljno pokimaval z belo glavo. Predenj stopi njegov sin z zlobnim smehljajem na ustnih in se mu globoko prikloni.

„Kaj želiš, dragi moj otrok?“ ga vpraša starček.

„Veliko prošnjo nosim v svojem srcu, moj oče. Ker vem, da me ljubiš, sem sklenil, da ti jo razodenem.“

„Govori!“ ukaže kralj.

Princ se vnovič prikloni in odgovori s sladkobnim glasom: „Moj oče in kralj, ti imaš v svoji prestolni dvorani prekrasno japonsko vazo. Toda nikomur je nočeš pokazati, sam pa zahajaš vsak dan

k nji. Ti praviš, da me ljubiš. Pokaži to v dejanju in pelji me v prestolno dvorano!”

Kralj je segel z desnico v svojo srebrno brado in se zamislil. Srce mu je hipoma zatrepetalo v temni slutnji. Toda svojemu sinu, ki ga je v resnici ljubil, se ni mogel upirati. Prijel ga je rahlo za roko in ga odvedel skozi vélika vrata po mehko pregrnjenih stopnicah in hodnikih v drugo nadstropje, kjer je bila prestolna dvorana.

Vstopila sta. Skozi velikanska okna so se usipali bogati solnčni prameni. Svilene zavese so rahlo podrhtevale. V sredini na zlati mizici je pa stala čudovita japonska vaza in žarela ob poljubih toplih solnčnih pramenov kot solnce samo. Mladenič si je nehote zasenčil z roko oči, kralj Halkar pa je rahlo zardel v tihi sreči. Razprostrl je roke proti prekrasni posodi in vzkliknil: „Glej, ljubi sin, to je moj zaklad!“ Zlobni kraljevič se tedaj približa zlati mizici, v očeh pa mu tli satanski blesk. Mladenič zgrabi dragoceno vazo in jo trešči z vso močjo ob mramorna tla, da se sesuje na drobne kosce. Kralj Halkar prebledi, oči se mu široko razpró in iz posinelih usten se mu izvije krik smrtne groze: „Moj zaklad, moj največji zaklad!“ krikne in zgrudi se mrtev na dragocene črepinje.

Tedaj pa se hipoma zganejo zavese in izza njih švignejo kot blisk čuvaji ter z dolgimi sulicami prebodejo nesrečnega kraljeviča. —

(Konec.)

